

MIT BÍRTOK KI

- kortárs magyar irodalmi revü -

Balkezes
(Anna Metaksza perselye)

Bodor Ádám: Sinistra körzet

Anna nevét Marianne Kotonka ezredestől kapta, aki egyszer rányitotta a hágón parkoló, görögből németbe tartó kamion hátulsó ajtaját, amint éppen Mustafa Mukkerman egyengette vele a fagyott húsokat. Kotonka kivárta az utolsó csülökrezdülést, akkor intett a határvadászoknak. Anna a jutalomkonyakot magával vihette. Azóta a körzetben nehezen nélkülözhető gumidarabkákat tartja a palackban, hetente leönti róluk a vizet s pótolja friss, kakukkfűvel illatosítottal, így biztosítva a gyűjtemény újrahasznosíthatóságát. A régi vizet a ház körül terebélyesedő sáfrány színű pálmák gyökeréhez önti, Sinistrán senki-nek nincs Annáéhoz fogható pálmaligete.

Bébibugi

Bereményi Géza: Vadnai Bébi

A Luxus Áruház előtti telefonfülke előtt, még a sorban állás előtt, de már a tantuszok zsebünkben keresgélése után pillantottuk meg. A látványtól elálló lélegzetű Simli kezéből szétgurultak a tantuszok. Nem szedegettünk, néztünk. Bámultuk a lépésére emelkedő és süllyedő hajbozontból repkedő szotyolahéjakat, a combján feszülő eredeti Levi's-t, csak neki volt ilyen, IKKA csomagban kapta. Mire felocsúdtunk, eltűnt a látomás. Ez az én anyám, böktém ki lassan, vagy nővérem vagy nagymamám vagy ilyesmi. Most mi lesz? Hol lesz a mi? Csendes? Ibolya? Kárpátia? Bástya? Csarnok? Nem. Bajtárs. Ott csak három hatvan egy korsó. Te, az a kenyér! Tényleg, akkor mindegy, ez nagyon mindegy, egy szép mindegy, ez a mi mindegyünk itten, pam-param. S mentünk serényen, meg-megállva, némán, anyánkról dúdolgatva, aki éppen az imént húzott el a Luxus Áruház előtti telefonfülke előtt, s szétgurultak a tantuszok.

Seiobus de profundis

- mondattöredék -

Krasznahorkai László: Seiobo járt odalent

a rendező átszellemülten igazgatta a tatami szélén csüngő ipponokat, távolabb lépett, a szemlélődés után visszatért, keze alig látható mozdulataival odébb billentette az egyik ipponkát, majd szemét le nem véve róla három lépést hátrált, ekkor ütközött belém „önt ez a tevékenység bizonyára lenyűgözi” „valóban” szoltam a kölcsönös meghajlások után, jóllehet, a nekimenés következményeképpen meghajlásaim száma eggyel több volt az övéinél, szinte azonnal megértettük egymást csakúgy, mint az ipponok, amik egymást nagyra becsülve, egyetértésben csüngtek a tatami szélén, immár helyes elrendezettségben, amiáltal a kusza világ is rendezettebbnek tűnt fel, bár erre más ok nemigen mutatott, nem megfelelően azokról az életelemekről sem, amelyek mást s mást mutatnak, íme, a szépség nem múlik, a szépség felismer s felujjong s önmagára lel bennem, kezdő tatamirendezőben, a tökéletesség bátortalan pedzójében, akiben éppen gyűlik a vágy a balról felőlem számolva százhetvenedik ippon leheletnyivel való odébb biggyeszítésére, mindhárman bólintanak, mármint a szépség, a tatamirendező és a balról százhetvenedik ippon, utóbbi mintha maga is igyekezne odébb veszkelődni, szinte már odébb is van

Eb ura Fakó

*Esterházy Péter: Egyszerű történet
vessző száz oldal – a kardozós változat*

Isten ábrázolja* sápatag a haragtól**, mint mindig, ha tökéletlen (=elbaszott***) árulókra pillant alant, ahol a madárnak is füle van. A tárgyra:****
Jó ló volt a Fakó*****, jó a viselete, kutyatulajdonosnak sem volt utolsó, nagyságod tudhassa. Valamint azt is, s ha nem, kitalálhassa, hogy a firkányos személy, akinek nevét***** itt elhallgatnók, ama csöcsörészéssel csecserészi a méltóságos asszony tiszteletre méltó csöcseit, mely csecserészt nagyságod elmulasztani méltóztott idejekorán*****.

* pofikája EP

** „hogyzistenharagjába” (Petőfi?) EP

*** kellett ez? EP

**** *Fordulj kedves lovam* (Szamos mente, Kallós gyűjtés) EP

***** a tárgy ragja a t EP

***** Kovács Béla EP

***** az erre való igény megszűnése előtt EP

Tu Petrus*

*Esterházy Péter: Egyszerű történet
vessző száz oldal – a Márk változat*

Leteszi a könyvet**, ábrázolja pirospozsgás***,
buksimat megcirógatja****, száját szókra nyitja:
„Te Péter, ha nem volnál, ki kéne találni tégedet.
A madár füle*****, ha-ha, nagyon jó! Ezentúl
EP-nek fogsz hivatni s léssz írók között el-
ső*****.” Ammen.*****

* ez is van valahonnan EP

** Isten EP

*** „A fényes istenarcot (...) mit rózsza pírja fest” (Zsaskovszky énektárából) EP

**** nem igaz, barackot nyom a fejem búbjára EP

***** lásd a kardozós változat első mondatának vége felé EP

***** szívesen kihagytam volna – szerénységi fogadalom EP

***** lefekvéskor, étkezéskor helyesen: Amen EP

Szép halom preparátum (Sophie ist süß)

Péterfy Gergely: Kitömött barbár

„Én kitömlek tégedet, te is tömj ki engemet” – Böske énekelte ezt a réges-régi dalt, amikor ablakunk alatt elhaladt a hullahordáskor. Ferenc ezüstfejú sétapálcájával felmosatlan padlónkra koppantott „ezeket mind ki lehetne tömni, Bécsben boltot nyithatnánk” – a pestis elvonulóban volt, mi, hála a Legfelsőbb Lénynek, aki a Tiszta Tudás, életben maradtunk. A műhelyt abban a páholyban rendeztük be, hol páncélszekrényben őrizték a „Barbár Bögyölőt”, ezt a kedves kis cafatot, amit magam loptam a Természettudományi Múzeum raktárából. A kellemetlen szag miatt télen is nyitott ablaknál dolgoztunk, mehr Licht, ez lett munkadalunk. Amikor az utolsó preparátum is elkészült, láttam, hogy Ferenc homloka gondolkodásról árulkodik, reméltem, ennek is vers lesz a vége. Nem csalódtam. „Ide süß Zsófi!” már szavalta is azon a csak rá jellemző zengően érdes, behízeltgően bénító, penetráns hangon, ami csak rá volt jellemző:

*Ficken, wixsen, randalieren
Scheisse an die Wände schmieren
Kein besser, als preparieren*

Egyik sincs már meg. Ferenc immár sírjában mozog, hossz tengelye körül 360°-kal, a kézirattal a rókaelkű öcs törölte ki méltatlan hátsóját.

Könnycsepp a Hadak Útján

Ferdinandy György: Vadak útja

Félszázada, május tizenhetedikén, szerdán tizenhét harminckor jó szokásom szerint felfigyeltem a rádió hírolvasó bemondójának különös megindultságot tükröző hangjára. Felhangosítottam a készüléket, hadd vigye a Dél-Dél-keletről kerekedő, leírhatatlan, dehogy! a makói vereshagyma májusi másodvirágzásának félreismerhetetlen, általam oly kedvelt illatát hozó szél az ékes maori nyelven felzengő hír-kiáltást a szárnyán; súlyos esőcsepp hullott a felettünk hatalmasan tornyosuló hetvenezer éves maori bambafenyő alulról első ágáról Asszonyom jobb vállára, majd hasonló, de súlyosabb, már-már ólmos csepp Asszonykám bal vállára. Aztán bal válláról a jobb vállára, sej-haj, beleszomorodtam az immáron úgy látszik, megváltoztathatatlanba! Rángat a Sors mind a két kezével! Egyik földrésről a másikra, hotel, taxi, díszvacsora; megszokhatatlan ez számomra! Nekem már mindig keserű marad ez a keserű kenyér! Egykedvűen ballagtam szállásomra, befordultam a konyhára, jobbra, mert balra a fürdőszoba, megkevertem a fazékban bugyogó levest, a barnásra színeződött, ráncossá főtt kis kezet visszadugtam a fedő alá. Emberpróbáló idők járnak! szólt Sir Winston a vacsoránál. Őkegyelmessége nemegyszer kersett fel hajlékomban, hogy ebben-abbban tanácsomat kikérje, amit szívesen meg is tettem neki.

Szörnyella

Spiró György: Diabolina

Sztalinnak бүдös volt a lába. Ez már Disneylandben, Las Vegasban és Monte Carlóban is feltűnt, de kezdetben Leninre gyanakodtam, aki mindig Joszif Visszarionovics jobbján ült a rulettasztalnál. A kérdést végül maga Sztalin döntötte el akkor, amikor kinyírta Vlagyimir Iljicsét, s a lábszag maradt. Lenin sem volt hiba nélkülváló; sosem húzta le a végét maga után, ezzel kergetve az örületbe Krupszkaját. A pajkos Majakovszkij egy alkalommal a Moulin Rouge-ban a pincér fejét az asztalhoz csapdosva követelt egy palack Szovjetszkojét, s kijelentette, hogy amíg nem kerítenek, minden tíz percben lelő egy táncosnőt. A palack csak jó félóra múlva került meg, így a műsorzáró kán-kán foghíjasra sikeredett. Másnap a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága közleményben reagált a „sajnálatos eseményekre” és azonnali intézkedésként nagyobb pezsgőszállítmányt indított útnak Párizs felé. A Központi Bizottság unszolására Gorkij is megírta az esetet a Pravdában, feldicsérve az életben maradt táncosnők helytállását a fináléban.

Király lép e1-e8: matt egy lépésben

- olvasói levelek -

Dragomán György: Fehér király

özv. F. Ferencné, Keszölc: „Gyurikám! Eszem a lelkét! Mondja, hogy lehet ezt kibírni?”

E. Windsor, London: „Letaglózott. Egész nap sírtam. Akar lovag lenni nálunk?”

W. Allen, Hollywood: „Jobb mint a Szomorú vásárnap, forgatókönyv jöhet, szirup még mehet, apró változtatás: a főszereplő legyen nő.”

M. Nyeupe, Nairobi: „Mfalme! Szuaheliben nem szep hangzik: anyja picsaja. Javasol masik?”

F. Józsefné, Keszölc: „Most adta ide Mariska, fojtogat a sírás. Gombóc van a torkomban. A torkomban dobog a szívem. Szívemben dobog a lelkem.”

F. Zsuzsi, Keszölc: „Szívem facsarója, lelkem pengetője, facsarj ki, pengess meg! Hétkor végzek a kesztölci Mekiben♥♥♥♥”

ifj. F. József, Keszölc: „Anyuka meséli, hát én nem hagytam volna! Én belepancsoltam volna a rohadt képibe! A végén ugye belepancsol?”

id. F. József, Keszölc: „Jól mondja a gyerek. Lesz ebből tévéSOROZAT?”

Keszölczi polgárok: „Lesz ebből tévéSOROZAT?”

Magyarok határon innen és túl: „Lesz ebből tévéSOROZAT?”

Civilizált világ: „Lesz ebből tévéSOROZAT?”

Fejlődő világ: „Lesz ebből tévéSOROZAT?”

Lesz.

Tanárnő kérem!

- irodalom óra -

Jókai Anna: Szegény Sudár Anna

- Mi szükséges ahhoz, hogy kibírjuk a kibírhatatlant, elviseljük az elviselhetetlent, Dragomán!
- Hát, izé, szóval, mármint, egyébként, amúgy, mindazonáltal, hovatovább, tanárnő, én készültem.
- Ül le! Esterházy, ne piszkáld az orrod, állj fel, mi történik a hősnővel?
- Tanárnőnek jelentem, a hősnő ~~xxxx-xxxxxxx~~.
- Gyere ide, tartsd a kezed.
- Jujj!
- Szóval mi történik a hősnővel?
- Fáj neki, szenved?
- Rendben, leülhetsz.
- Péterfy, menj a táblához, írd fel a választ, hárombetűs szó, az első H, az utolsó T, a középső I. Kréta csikorog a tábla szélében-hosszában:
„H T”, visszaballag középre: „H I T”
- A miheztartás végett, Bereményi, olvasd össze!
- Jelentem, hit! Hit parádé, luxemburgi rádió...
- Elég! Krasznahorkai, foglalld mondatba!

(A nebuló a mondat felénél sem tart, amikor az alélt, hosszabb ápolásra szoruló pedagógust kiviszik. A tanáriban izgatott hangok: „Mi történt?” „A Krasznahorkait szólította fel mondatba foglalásra.” „Jézus, Mária!” „Szegény Anuska.”)

(Ha már az írókat nyektetjük, ezek se maradjanak ki)

Valami könyv

*A műbírálót tizenhétszer jelölték a
Könyvkritikusok Oscarjára*

A Wikipédia szerint szerzőnk született, valamit tanult, valamit írt, az bizonyos: érettségi tételként Wass Albertet húzta. Facebook oldalán feltűnőek bizonyos lájkok, amikből messzemenő következtetéseket áll módunkban levonni. Szerzőnk legutóbb azt nyilatkozta, hogy. Ezzel szöges ellentétben áll irodalomtekintélyünk tanulmányának súlya, miszerint. A fülszövegben azt olvassuk, hogy. A hátulsó borítón ez áll: 3.200-Ft. Nem vettem meg. Mit képzelnek ezek?

A tizenhétszeres Oscar-jelölt, Kalasnyikov-díjas kritikus lapunk állandó főmunkatársa. Tanulmányait Oxfordban, Párizsban, Pekingben, New-Yorkban, Moszkvában, Jeruzsálemben, a Vatikánban és az Észak-Magyarországi Tanítóképző Főiskolán végezte. A Critical Mass nemzetközi kritikusszövetség elnöke, tagja a világ jelentősebb irodalmi egyesületeinek, számtalan díj várományosa. Kritikáit rendszeresen közli a Football News, a Wirtschaft und Börsenachrichten, az Ecology and Environment, a Burda, a Jewish World, az Osservatore Romano, a Zsemnin Zsi-pao és... a helyes megfejtést beküldők között kritikusunk összegyűjtött műveinek díszkötött példányait sorsoljuk ki - a szerk.

Virágkeringő

Erdős Virágnak

csajos is, petőfis
költő is meg nő is, no lám!

nemzeti nagylányunk
nagykanállal eszik, hazám!

kés, villa, toll, olló
kiskezébe való – ha már!

gyűszű és tűpárna?
megjön és zabálna? – ne már!

„édesem megjöttem
mit eszünk” korántsem vagány

Gyere ülj kedves mellém (Frédi, Béni, Guminéni)

Greco Krisztián: Mellettem elférsz

Frédi és Béni félig már átöltözve utcaiba, Frédi még munkaprémben, Béni már a cipőjét fűzi, fájrontra várnak a kőfejtőben. Hétkor felbúg a sziréna, a két barát bólingozni indul az alkonyszagú naplementében. Itt a kugligolyót is belepi a mindenüvé lerakódó kőpor, két gurítás között törölgetni kell. A tüdőben felhalmozódott port krákogás utáni sercintéssel, harákolás utáni csulázással, a torokra tapadt részt sörrel intézik el errefelé évszázadok óta. *Kő, papír, olló?* Frédi nyer, ma is ő viheti haza Guminénit. Béni igazságérzetét borzolja a fintorgó sors, *háromszor egymás után zsinórban!* de nem mutatja. *Ne fújd túl, elég, ha melle, fara megvan, sarkára vigyázz, kis repedést láttam rajta legutóbb.* „Legutóbb”, ezt jól kihangsúlyozza. Frédi rá se hederít, felkapja Guminénit s megy. Húsz év múlva hintőporba hajtogatva találtam meg a nénit, akit hiába keresnénk a családfán, jobb sarkán ragasztás, dugóját vékony cukorspárgával kötötték köldökéhez. Töprengtem, Frédi bácsi vagy Béni bácsi helyére telepedjek, végül Béni bácsi hült helyét foglaltam el, ő ugye kevesebbszer. Igaza volt, nem kell túlfújni.

Ilyen állat nincs

Tandori Dezső: Nem lóverseny

Bejártam New Castle-től Longchampig a fogadóirodákat, mindenütt fogadást ajánlottam: *madár, testtömege fél tonna, lábából négy van, s nyihog*. A bukmékerek oddszra sem méltattak. Csavartam rajta egyet: *ló, szárnya van*. Ekkor már felforrósodtak a drótok, kisvártatva a fogadóiroda konzolon függő tévéjén haragosan ez villódzott: „Game over”. Megtakarított pénzem elúszott, pedig pont egy ilyen állat jönne jól, régóta gyűjtögetem számára a kenyérmorzsát, vállamra szállna, fülembé súgna, csicseregne, nyerítene valamit, amit én leírnék, dőlne a pénz, elutaznék Epsomba és okos fogadásokat kötnék. (A file/properties/statistics szerint 768 characters, éppen elég, volt, lesz több is, jobb is, ez nem lóverseny.)

Luois (the Graeter) kisebbik legendája

*Parti Nagy Lajos:
Sárbogárdi Jolán: A test anyala*

Más alkalommal ezt a kérdést intézte hű alattvalói köré a lyó kiráj: „Ki ez a partiarc?” fenséges uilylyát félreérthetetlen, de sokatmondó mozdulattal, levegőet hasítva bökve előre, „rámutatva” kérdése alanya tárgyának személyére. A jelenlévők nem győztek csodálkozni ez éleslátáson, látásélességen, midőn távoli bokacsattogás verte fel a feszült várakozás légkörét, majd előlépett a megmutatott, s szólásra nyílt, s ugyanerre emelkedett: „Alászolgája, Kisparty és Nagyparty Naghy, szinténsajnos Lajossajnos.” Ennek hallatán a delnök kebelhullám-verte, kipirult szemeket tátván gondolák: Jó Parti! A vincellérek ellenben összesúgtanak s összetanakodának: „nemde ennek kiegyenlítettlen számlái roskasztják fiókjainkat”? Ám minden boldogemlékek kegyes uralkodója egyet intéssel intette csendre a zúgolódókat, amiáltal szinte abba minutába csend „támadt”, felváltva az Eget Verő hangzavart; az intés elemébe talált! E csodaszámba menő, csodával határos csendvarázst eléggé el nem ítéltetően kihasználó módon, az imént előlépett hátra-Zu-Rückolt, s illa berek nádak, erek, kereket oldott az ég vizében. Ekkép űzttetett ki önmagától beálló kiállással a(z) angyal, kit a bölcs kirá’ partiarcként volt méltó jellemezni rámutatással. E jeles óta sajnos a szólás: Ki fija, annak borja.

Az aggodalom

- Weér Rebeka titkos levelezéséből -

Bartis Attila: A nyugalom

Drágám! Aggódok ezért a gyerekért. Olyan furcsákat gondol. Olyanokat fantáziál, le sem merem írni, nahát olyanokat. Még olyanabbakat! Szeretnék segíteni, de úgy néz rám, hogy komolyan mondom, a legrosszabbtól tartok, a lakásból sem merek kimozdulni, egész nap várom, de ha megjön, alig merem kinyögni: hol voltál kisfi-am, nem lehet tudni, hogyan reagál, talán az elméjében mozdulhatott el valami, de ilyet nem mondhat egy anya a gyerekéről. Kiskorában...

(válasz) Édesem! Akkor nem akartam anyai szívedet fájdítani, de most már elmondhatom, a gyerek nem képzeleg...

Böbém! Aggódok...

(válasz) Rebi! Mamlasznak látszott, majd egyszerűen belökött a spájzba, ennyit a fantáziálásról...

Mici, én aggódok...

(válasz) Rebikém, mindenki tudta, én aztán hajjaj! Az a gyerek a krumplit is, ha el nem gurulna, de kérdem, mért nem kapott rendes nevelést az a kölök? Mi lesz belőle? Legfeljebb valami író, ilyen magyardosztójevszkij vagy mi, sajnálom...

Felvágott vásárlás

Závada Pál: Egy piaci nap

Szegény jó uram elcsapta a hasát azzal a fránya virslivel, amit a zsidónál vettem. Nekem már a színe sem tetszett, meg is mondtam a Rosenstein boltosnak, nem tetszik a színe, de addig hajtogatta, hogy így egészséges, úgy egészséges, míg elhoztam. Másnap a fia szolgált ki a boltban, úgy látszik, az öreg Rosensteint addigra már meglin-cselhették, azért csak szóvá tettem, állott lehetett az a virsli, mert az én uramat igen meggyötörte. Az meg bizonygatta, hogy friss volt, minden nap töltenek, nézzem meg, az imént mosta ki a darálót, még nedves, hanem az igaz, akad, kinek gyomra a fiúhúsra érzékeny, próbáljam meg a leányhúsosat. Annak a színe sem volt valami bizalomgerjesztő, elment a kedvem a gyerekvirslitől. Adjon inkább két pár rendes serté... jól van no, baromfivirslit.

Nibelung népszokások

Térey János: A Nibelung-lakópark

Előjáték

WONGLINDE, WELLGUNDE, FLOSSHILDE

Csön csön gyűrű ihaja, arany gyűrű csuhaja!

Első népi játék

ALBERICH

Uccu áron tarisznya, a gyűrűmet add vissza!

NORNÁK

Hí te, ha te ha!

Második népi játék

BRÜNNHILDE

Nem jó ez a walkürellet, lányod vagyok, nem
cseléded, brü hü hü, brü hü hü, huju juju juj!

Harmadik népi játék

WOTAN

Ez itten egy kultúrbábel, mit nem képzél az a

Wagner, hinnye!

Hogyazistenbe nem hallja, milyen szép lett a

Walhalla, ejnye!

Negyedik népi játék

SIEGFRIED

Hátamban a Hagen, egy Oszama bin Laden, jaj!

c-e-g-b-as-g-e-g, hogy a Wotan rakja belé, sej!

SLUSSZ PASSZ

Könyvben utazok
(igen, kával, jól tudom, ikes ige)
- ellesett beszélgetés -

Vámos Miklós: Utazás Erotikában
(Ki a franc az a Goethe?)

- Olvastál te Karl May-t eredetiben? Hallottad már: „bon mot”? Egyáltalán tudod, mit jelent?

-

- Na ugye. Mondsza, kispajtás, hány példányban jelent meg az a híres-neves regényed?

-

- Nugye. Pedig abban is dognak. Tummeg, nem értetek ti az olvasók nyelvén. Csak az önsajnálathoz értetek, irigylitek a pályatárs sikerét, mer titeket mindég ugyanaz a húszember olvas.

-

- Ki a franc az a Krasznahorkai? Tud gitározni? Volt KISZ táborban? Dugta az endékás csajokat? Trabant gyertyacsere megvolt? Nugye?

-

Mit tudtok ti a pinaszórról, franckarikát. Fingtok sincs a nőkről, az üzletről, az életről, bammeg.

Tango mortale

- bravúrária -

Krasznahorkai László: Báró Wenckheim hazatér

RECITATIVO:

... gondolom, gondolta, kínzó lesz, elmondhatatlanul kínzó, különös szerencse, hogy az elmondhatatlanság már a múlté, ujját előretartotta, mint mindig, amikor megmondja, mit gondol, megmondom, mit gondolok, előtte még hozzá tette, azt gondolom, azt is gondolta, megmondom úgy, ahogy van, úgy is volt, igen, egy gondolat marcangolta, rágta, tépte, piszkálta őt, egy gondolat bánt engemet, amit most elmondok, s már szinte mondta is, engemet az a gondolat bánt, hogy s akkor kimondta a bántó gondolatot.

ARIA:

Hol van itt ágy, hol van itt párna?

CHOR:

Több párna!

TUTTI:

TI TÍRAM

PARARAM

POM POM

Női dolgok

Szabó T. Anna: Törésteszt

Nem tudtam levenni róla a szemem. Mosolyogva ült előttem kifogástalan szabású krémszínű öltönyben, ápolt kezét keresztbe tett lábán pihentette, duzzadt ajak, enyhén markáns orr, a szeme, a szeme, ő is engem néz. Elkapom a tekintetem, érzem, elpirulok. Lesütött szemmel papírokat rakosgatok jobbról balra, balról jobbra, közben valaki beszél, aztán másvalaki másvalamit mond, emez állítja, amaz vitatja, most ő szólal meg. Hangja selymes, simogató. Csak hallgatom, hallgatom férfias, dallamos zengését. Hirtelen csend lesz. Mindenki rám néz. Agyamban cikáznak a gondolatok, frizura? smink? ruha? Belém nyilall a felismerés. Itt mindenki áll, ő is. Jesszusom! Felpattanok, kihúzom magam, nagy levegőt veszek „a bíróság a vádlottat hat év, nyolc hónapi szabadságvesztésre ítéli” nyelek egy nagyot „amelynek végrehajtását két-három hét próbaidőre felfüggeszti, és lakhely-elhagyási tilalom elhagyásával a vádlottat szabadlábra helyezi”. Elégedetten lépek le a pulpitusról. Elkapom az ügyvédnö pillantását, szeme villámokat szór.

Szóemésztő

Darvasi László: Taligás

Nyelem a szavakat, a kábetűsök karcolnak, az elipszilonosok csúsznak, ixbetűset, mássalhangzótorlódásost kiköpöm. Ínyenc vagyok, szép sorban, alany, tárgy, halom jelző, majd állítmány. Számban megforgatom, lassan rágom, nyelvemmel odébb pöccintek egy-egy jelzöt, ha az állítmány fogam közé szorul, két ujjal szabadítom ki. Hosszan rágom, ha már jó pépes, szájpادلásomhoz nyomkodom, érzem állagát. Hajaj!, valami hiányzik!, főnév?, miről szól ez a szép mondat?, belesippentek egyikbe „Világ-szabadság”, visszateszem, másikba, ez jó lesz „Búfelhő”, újra rágom, alaposan, lenyelem, gyomrom munkához lát, a nem oda valót elilantja, a kurrogatósat fölül, a burrogatósat alul, a maradékot tolja tovább, előbelem az egyes szám, többes szám egyeztetését végzi „Bokorban baszik” „Bokrokban basznak”, középbelem a mondatrészeket trancsírozza, bekerülnek a vesszők, de két-három, akár négy-öt mondat is lehet egyből, sortöréssel, értitek, mint vers. Utóbelem a stílusért felel, a púpokat, kitüremkedéseket visszanyomkodja, a felületet elsimítja, a szöveg szép, hosszúkás alakot ölt, van eleje, van vége, ezt is, azt is csúcsosodások jelzik, a kettő között kiadós, humán! tartalom, óvatosan engedem ki a fényre, ne érjen a körülötte megülő mocsokba.

**Jacob's Shop
(Jacob's Dick?)
vagy korai magömlés
vagy Go Centi Go**

- 16 éven aluliaknak! -

Centauri: Jákob botja

Elég volt ránézni Miss Canterburyre, már el is mentem. Elmentem olvasni. Ilyenkor elég néhány oldal Johnny London özvegyének emlékirataiból, feltöltekezve indultam vissza. Miss Campbell ekkor már hozzám is érhetett, és csak akkor. Rövid olvasgatás, futás vissza, állt, mint Jákobé, immár Miss Cartwright csupasz combját maszatoltam össze. Tudtam, jó úton járok, de ez kevés, több kell, a legjobbbat akarom. Nem adom fel, nem szokásom. Be fogok találni Miss Cart-ridge két combja közé! Jacob O'brian azt mondta a boltban, amikor kotont kértem, minek az neked, te kis pöcs. Mondtam, anyád kedvéért. Bitangul elvert, egy bordám, két fogam bánta, volt idő olvasni. Melville, Dickens, Homérosz, Dante. A Moby Dick vált hasznomra, meg a Vergilius, fasza gyerek, lehet tőle tanulni! Végén meglett. Miss Carpenter, a hajó, meg a hatszáz oldal.

Az amerikai kiadásból:

As I looked at Irén, I went. I went to read. Melville and Vergilius(?) are fasza (cool) kids. Never Give Up! Girl, Ship, Book! Run Centi Run!

Kis közel-keleti adneralinfröccs

Jászberényi Sándor: A lélek legszebb éjszakája

A lövészárokból Abu Bal Fasz aggódva mutatja bal kézfejét. Amennyire a körülöttünk becsapódó gránátok repeszei engedték, tüzetesen megvizsgáltam az óvatosan, mintegy kézcsókra nyújtott kezét, nyilván nem hiányzó három ujjára gondol, hiszen azt már Kirbuknál elvesztette, komoly oka lehet aggodalmának. Akkor egy világitó gránát fényénél felfedeztem félelme okát, enyhe bőrpír mutatkozott a sokat fogott kézen. Abu Bal, légy erős, ez alighanem allergia, ő elsápadt, erősebbnek hittem. Vigasztalni próbáltam, csak akad itt egy allergológus. Akadt. Errefelé csak sebészből és hullaszállítóból van hiány. Szigorúan glukkénmentes diéta, és táncolhat az ükkunokája lakkodalmán, mondta az orvos azon a keverék magyarab nyelven, amit itt mindenki ért. Elszántan osontunk ki a lövészárokból. A szupermarketben Abu Bal azonnal egy sorozatot eresztett a plafonba, mindenki a földre! Megrángattam golyóálló mellényét, a bio polcot kíméld! Estére értünk vissza a glukkénmentes liszttel, az ütközet közben véget ért, úgy látszik, mi veszíthettünk, mert társaink tetemei borították a tájat. Azért találtunk egy még ki nem hűlt követ, azon készült el a világtörténelem első glukkénmentes keszrája. Az *al-Dzsazíra* egy valag pénzt fizetett a riportért, ezt megünnepeltük. Allah nagy!

Pinagyár
vagy hol a boldogság mostanában
vagy adjon már valaki Árpinak Viagrát!

kun árpád: megint hazavárunk

Mottó: Nagynak lenni minden
hülye tud, de kicsinek! Ahhoz
kurázszi kell.

Reggelente, amíg Boriskám lefőzi a kávé, becsomagolja az uzsonnámat, lesétálok a fjordpartra, felidézem gyermekkorom traumáit, csupa meg-hitt lelki defektemlék. Majd elbiciklizem munkába, a gyárban az irodán vagyok, a beérkező panaszokat kell összevetnem a MEO jelentésekkel, majd továbbítani a főosztályra. A gyerekek is jól vannak, a nagyobbik felfújható jegesmacit kért Hóünnepre, ha a jutalomosztás az előző évtizedekhez hasonlóan alakul, meglesz, talán még egy elektromos pumpa is belefér. Nem is mondtam, a pina itt kábelcsatlakozót jelent, tehát helyesen kábelcsatlakozógyár. Este, ha letettük a gyerekeket, Boriskával kézen fogva elsétálunk a köves útig és vissza, ilyenkor szavalok neki észak költészetének gyöngyszemeiből és – csak halkán írom le, nem kenyerem a nagyzolás –, néha saját versemet, ma például „A te szád mézesbödön” kezdetűt. Odahaza a gyerkőcök egyenletes, békés szuszogása ringat álomba, szóval az életünk kész regény!

Doktornő, a maga szíve sose fáj?
- esettanulmány -

Tisza Kata: Akik nem sírnak rendszeren

A férfi gondolt egy nagyot. A nő meg sok kicsit. Ezekbe aztán a férfi szép lassan bele is rokkant.

A férfi azt mondta a nőnek: gyere velem, nem jársz rosszul.

A nő így felelt: veled megyek s rosszul jársz. Így is lett.

A terapeuta megkérdezte a férfit: mit mondtál neki. Azt mondtam, jöjjön velem, nem jár rosszul. Helyes, ez így van rendjén. A nőt is megkérdezte: mit feleltél. Mondtam, hogy vele megyek s rosszul jár. Helyes, ez is így van rendjén. Tízezer lesz plusz áfa, mert az is úgy van rendjén.

Huncut Windows pórul jár - kicsinyek számára átdolgozta OJD -

Orbán János Dénes: A Swedenborg kávéház

Hol volt, hol nem volt, ott, ahol a malac malacodik, nem is akárhogyan, és a kis Túr siet anyja kebelére, nem is akármilyen okból, volt egyszer egy hatalmas, kék színű hal, úgy hívták Win, apja egyetlen gyereke. A nagy kék hal álmosan nézegette a képernyőjén föl-alá mászkáló, eltűnő, felbukkanó manókat, le-leszedett egyet-egyet, de már unta, új játékot szeretett volna, olyat, amihez képest az összes eddigi játék csak játék. Törte, törte, törögette halfejét az iszapba, mint rendszerint az egyikék, ha 'lálmélkodnak (=elálmélkodnak - népies), míg kifundálta a rendjét s módját, még egy lapáttal rá kell rakni, még kettővel, sokkal, rálapátolni, amíg ki nem esik kezéből a lapát. Rögtön hozzálátott a lapátoláshoz, s addig-addig hányta, emelgette, hányta, emelgette, s még, míg szívét körülfonta a fagy, képernyője teljesen elkékült, a kószáló manók hült helyén krikszkraksz felirat díszelgett, ő pedig jégkockaként koppant az óceán mélységes-mély fenekén. Kedves gyerekek, ha nem akartok úgy járni mint Win bácsi, a kék hal, álljatok meg a lapátolással, idejében.

Ha még nem vagytok álmosak, kettyintsetek ide:
https://hu.wikipedia.org/wiki/Kék_halál

Útikalauz feltörekvő leépülőkhöz számára

Barnás Ferenc: Másik halál

Jut eszembe, már akkor se jutott eszembe, mi is történt ott, akkor, legalább arra emlékeznek, mikor volt, amikor nem jutott eszembe, az bizonyos, hogy szerda. Nem, kedd. Péntek? Megvan, mégiscsak szerda, akkor szoktam visszaváltani az üres üvegeket. Összeomlok, nem igaz, már régen nem váltom vissza. Délután az Andrásyn szembejön egy nő, rám néz, fölsikolt, szűzmáriám, keresztet vet, elbiceg. De ismerős, ki lehetett? Volt tanítvány? Nem hiszem, ráncos volt, bottal járt, olyan öreg nem lehetek, tényleg, hány éves is vagyok, negyven, ötven? talán a lányom, a vonásai mintha, nem, az se lehet, csak a képzelet űz velem gonosz tréfát, ezek szerint anyám lehetett, hogy megváltozott! Mit nyüzsögnek itt ezek a kisemlősök? Egérpurparlé, hess, vagy berácsoztatlak!

Másnap mondja a házmesterné, maga csak ne sajnálgassa itt magamagát. Jó, jó, persze, persze, de akkor hogy a búbanatba lesz ebből regény, írt már maga regényt, jóasszony, na látja.

Másik halál? saját halál van, de azt a szemfüles Nádas már megírta, persze, szívinfarktus jókor, jó helyen, jól túlélve, így könnyű. Másik halál jól hangzik, maradok ennél, magamat ezért ki nem nyíffantom, duzzad bennem az életmű!

Intelem

Papp Sándor Zsigmond: Semmi kis életek

Jól tartotta magát a falban, nem görbítette meg az oroszlánszagú történelem. Alatta halványan türemkedett a létét igazoló kontúr, a régi kép hült helye. Akkor vitték át az udvari szobába, amikor attól lehetett tartani, hogy egy ablakon betévedt golyó kárt tehet benne. Amúgy is el akarták takarni azt a kezdetben Indiára emlékeztető, később dél-amerikányira duzzadó, mára el-afrikásodó penészfoltot, ami egyre zabálta a lakás forgalmi értékét. De a szagát nem lehetett eltakarni, sajtok, lekvárok, vigyázatok a stelázsín, a penész él és élni akar!

Csendélet szűkös kínálattal

Csutak Gabi: Csendélet sárkánnyal

- Gabikám, a nagyi egyszer már meghalt.
- Na és, tilos többször meghalni?
- Te Gabi, a ragasztónyalás is megvolt már.
- Jól van na, de olyan cuki.
- Fehér ruhás ejtőernyősök sokszor ugranak.
- Szeretik megmutatni szép új ruhájukat.
- Nyúl hátán nyúl...
- Kekeckedsz? Ezek az én dobozaim, nem, várjál, mindjárt eszembe jut, megvan, szóval ezek az én toposzaim.
- Aha. Így mindjárt más!

Jössz te még az én utcámba

Csender Levente: Örök utca

- Kicsit nem figyelsz, úgy meg leszel írva, hogy a fal adja a másikat, halljam, mi a neved
- Judit, a Bartók úr küldött, csak a kulcsér jöttem
- Állj be szépen a többihez, és téged hogy hívnak
- Mózes, Kánaánból
- Melyik Mózes melyik Kánaánból
- Az a Mózes abból a Kánaánból
- Ebbe Kánaánba székely Mózesek járnak, ne lábatlankodj itt
- Te ki vagy
- Nagyra de legalább valamire vágyó, életúttal ellátva, meg tetszik látni, nem bánja meg
- Jöhetsz, hát te
- Álmat dédelgetem, nem akar aludni
- Te is jöhetsz, fogadóórának vége, prédát immár magam keresek.

Szerzőnk csőre tölti tollát, cserkészni indul, futás, fusson ki merre lát!

A Csajszi én vagyok

Kemény Zsófi: Rabok tovább

Ide figyelj, ha velem beszélsz, nem egy csajszi-val van dolgod, a Csajszi én vagyok! Sudár, bátor, szép, vonzó, okos, erős, ügyes, művelt, illatos, olyanokat tudok mint heteronormatív, elmém éles, szem sas, a mellem se piskóta, Ős Napkelet ilyennek álmódott, hát csak hátrább az agyarakkal, mi, mármint hogy agarak? azokkal is, azokkal pláne!

Mi leszel, ha nagy leszel

Vida Gábor: Egy dadogás története

- Mi leszel, ha nagy leszel, kisfiam?
- Író.
- Aha. Aztán van átütő tehetséged?
- Nincs.
- Nyelvünk zsonglőrje vagy?
- Nem.
- Lebilincselő történetek kitalálója?
- Az sem.
- Megvalósítod az olvasók legtitkosabb vágyait?
- N ne em.
- Formaművész, botrányhős, celeb?
- N n n e e e m m m.
- Hát akkor mi az istencsudája?
- Őszinte.
- Hajaj! Édes fiam, az Isten irgalmazzon neked!

Addig se eszik
(amíg nyilatkozik – magyar ember evés
közben nem beszél)

Bödőcs Tibor: Addig se iszik

Pirospozsgás, jóltáplált, bennfentes majomkák a tévében, reflektormelegtől ernyedten nyafognak Bödőcs könyvéről, fenekük alatt az irodalmi kánon, szájukon a fanyalgás, végre a leánykama-jomkából kicsusszan az első dicséret: „Az a jó ebben a könyvben, hogy nem kell az egészet elolvasni”. Ez nem vicc! ám az igazi nevetető áttételesen is bír röhögésre ingerelni. Viccé majd akkor válik, ha Bödőcs kabarétréfát ír belőle, kedves kolléga, az irodalomkritika tálcán kínálja a jobbnál jobb poénokat!